

Uit het Woord der Waarheid

Gratis Bijbelstudieblad voor jong en oud

Jaargang 76 • nummer 3 • maart 2021

INHOUD

<i>Mijn alles bent U (gedicht)</i>	<i>49</i>
<i>Bevrijd voor God – Romeinen 5-8 (3)</i>	<i>50</i>
<i>De God van de dalen (2)</i>	<i>54</i>
<i>Zeven dagen ongezuurde broden</i>	<i>58</i>
<i>Het bloed, de dood en het kruis van Christus</i>	<i>60</i>
<i>Kinderen in de samenkomsten?</i>	<i>64</i>
<i>Een Paasoverdenking</i>	<i>66</i>
<i>De tijdslimiet van een evangelist</i>	<i>69</i>
<i>De natiën zullen zich verblijden</i>	<i>70</i>
<i>De eindtijd</i>	<i>71</i>

Jeugdkampen?!

Vanwege de pandemie en de regelgeving weten wij op dit moment nog niet of de kampen die zijn gepland van maandag 16 tot zaterdag 21 augustus 2021, echt gehouden kunnen worden.

Het is wel onze wens om jongelui weer zo'n week te kunnen bieden, maar het is te vroeg om hierover iets te besluiten. Op onze website vindt u de nodige informatie en de digitale kampfolder. Eventueel kunt u uw kind al wel aanmelden, maar wacht met een bijdrage liever tot er definitief duidelijkheid kan worden gegeven.

Met vriendelijke groet, het team van Christelijk Jeugdwerk

www.komtienerkampen.nl

Colofon

Redactie- en administratie-adres:

Stg. Uit het Woord der Waarheid

Postbus 260, 7120 AG Aalten

Abonnementen en lektuurbestelling:

Tel. 0543 - 47 17 46

E-mail: bestel@uhwdw.nl

IBAN: NL44 INGB 00 00 92 46 08

Algemene info, redactie en doorstorting giften (vertrouwelijk):

Tel. 0543 - 47 88 43; fax 47 88 42

E-mail: info@uhwdw.nl

ISSN: 1384-735X

Giftenrekeningen:

IBAN: NL56 INGB 00 00 72 36 02

BIC: INGBNL2A* (ANBI aftrekbaar)

Voor persoonlijke behoeften:

IBAN: NL37 ABNA 04 22 21 00 48

BIC: ABNANL2A* (geen ANBI, niet aftrekbaar)

*Voor betalingen vanuit buiten Europa de BIC vermelden s.v.p.

Websites:

- Uitgeverij: www.uhwdw.nl
- Bijbelse artikelen en MP3-lezingen: www.debijbelvoorjou.nl
- Info i.v.m. werk van de Heere in binnen- en buitenland, hulp aan armen, noodhulp e.d.: www.uhwdw-fcs.nl

Alle prijzen zijn excl. verzendkosten.

© foto omslag: AdobeStock

© foto's binnenzijde: Pixabay

Mijn alles bent U

Morgenster, ik zie U, Rots waarop ik steun.
Leidsman, ik vertrouw U, Staf waarop ik leun,
Bron Die mij verkwikt, brood waarop ik teer,
Einddoel van mijn leven – alles bent U, Heere!

Niemand dan mijn Heiland gaf voor mij Zijn bloed;
niemand dan mijn Redder geeft mij kracht en moed.
Zonder U vervliegen in de kortste tijd
liefde, hoop, geloven. 'k Ben aan U gewijd!

Daarom wil 'k vertrouwend wand'len aan Uw hand,
tot Uw stem mij oproept naar het Vaderland.
Dan zing ik het nieuwe lied met hart en ziel,
als ik voor mijn Alles, 't Godslam, nederkniel.

Cornelius Friedrich Adolf Krummacher

Bevrijd voor God – Romeinen 5-8 (3)

Romeinen 5:12-21

Dit gedeelte begint met een ‘daarom’. De vraag is waarop dat woordje betrekking heeft. Je zou het misschien als volgt kunnen formuleren: *Daarom*, omdat het probleem van onze *zonden* nu opgelost is, gaan we nu over tot het volgende onderwerp. De verzoening en haar zegenrijke gevolgen zijn ons voorgesteld. Nu wordt een andere waarheid duidelijk gemaakt: de oplossing van het probleem van onze (inwonende) *zonde*.

Adam – het hoofd van een zondig menselijk geslacht

Anders dan in het eerste gedeelte van de Romeinenbrief gaat het nu niet meer om het verschil tussen Joden en heidenen. Het gaat ook niet om de vraag of iemand onder of zonder de wet gezondigd heeft. Nu zegt de Heilige Geest dat het fundament van de zonde – onafhankelijk van de verschillende uitwerkingen ervan – op *één* mens terug te voeren is: op Adam.

Door de eerste mens is de zonde (niet: *de zonden*) in de wereld gekomen. Door *één enkel* mens is dat gebeurd. In de eerste brief aan de Korinthiërs wordt iets vergelijkbaars gezegd: ‘Want, waar de dood door één mens is, is ook de opstanding der doden door één Mens’ (1 Kor. 15:21). De nadruk ligt hier op *mens*, maar in onze tekst ligt de nadruk op het woordje *één*. *Alleen* Adam was er de oorzaak van dat de zonde in de wereld is gekomen en dat nu ieder mens van nature een zondaar is.

Dit wil ik graag onderbouwen met enkele Schriftgedeeltes. In Psalm 51 zegt David: ‘In zonde (niet: ‘in zonden’) heeft mij mijn moeder ontvangen’ (Ps. 51:7) en Job stelt vast: ‘Wie zal een reine geven uit een

onreine? Niet één' (Job 14:4). Laten we nog eens iets bekijken uit het eerste boek van Mozes: 'Op de dag dat God Adam schiep, maakte Hij hem naar de gelijkenis van God' (Gen. 5:1) Adam werd dus naar de gelijkenis, naar het beeld van *God* (Gen. 1:27) geschapen. We lezen verder: 'En Adam leefde honderddertig jaar en verwekte een zoon naar zijn gelijkenis, naar zijn beeld' (Gen. 5:3). In wiens gelijkenis voedde hij een zoon op? Naar de gelijkenis en het beeld van de *geval-*
len Adam, want pas *na* de zondeval kregen Adam en Eva kinderen. Daarom waren die allemaal al met de zonde verontreinigd – dus, al voor ze gezondigd hadden. Alle mensen die daarna werden geboren, leken allemaal op de eerste Adam. **Ook iedereen die nog geboren zal worden, ook de mensen die in het duizendjarige rijk leven, worden als zondaren geboren.** Ze zijn allemaal 'in zonde ontvangen', opgevoed door zondige mensen. Daarom zijn ze vanaf hun geboorte zondaren, ook als ze nog geen zonde hebben gedaan. Dat bewijst ook de Heere Jezus, als Hij over de 'kleinen' spreekt en dan zegt: 'Want de Zoon des Mensen is gekomen om het verlorene te behouden' (Matth. 18:11). Dus zijn de kleine kinderen al verloren, zelfs als ze nog niet kunnen praten. Dat komt ook naar voren in vers 14 van Mattheüs 18: 'Zo is het niet de wil van uw Vader Die in de hemelen is, dat één van deze kleinen verloren gaat'. Hoewel ze niet hebben gezondigd, zijn ze verloren – en toch gered door het werk van de Heere Jezus!

Maar toen kwam er een ander Mens. De *tweede* Mens, de Mens uit de hemel, de *laatste* Adam. Hij was geen 'Reproductie' van de eerste Adam, want Hij werd door de Heilige Geest opgevoed. Tegen Maria, Zijn moeder, werd gezegd: 'De Heilige Geest zal over u komen en de kracht van de Allerhoogste zal u overschaduwten; daarom ook zal het Heilige Dat geboren zal worden, Gods Zoon genoemd worden' (Luk. 1:35). Toen kwam deze reine Mens op aarde en Hij werd het Hoofd van een ander menselijke geslacht. Dat zien we later in de verzen 13 en 14.

We houden dus vast: elk mens heeft een zondige natuur. Het gaat om een 'erfzonde'. Omdat de mens deze zondige natuur heeft, moet hij ster-

ven en gaat hij verloren. Daarom kan hij niet in Gods heerlijkheid ingaan. Hij bevindt zich in een zondige toestand. Ook als hij nog niet heeft gezondigd, is hij verloren. Daar gaat het eerste deel van vers 12 over.

Zonde en schuld

Nu zou iemand het volgende kunnen zeggen: ‘Het is niet mijn schuld dat ik de zondige natuur heb geërfd. Dus mag God mij daar ook niet voor straffen!’ Om dit argument te weerleggen, laat nu het tweede deel van vers 12 zien dat ‘iedereen gezondigd heeft’. Elk (mondig) mens heeft dus ook *schuld* op zich geladen. Met de (erf)zonde is de dood in de wereld gekomen, deze koning der verschrikking, en hij is ‘tot alle mensen doorgedaan, omdat ze allen gezondigd hebben’. ‘Het loon van de zonde is de dood’ (Rom. 6:23). **We zijn schuldig omdat we gezondigd hebben en we zondigen omdat we een zondige natuur hebben.**

Vanwege twee redenen past de mens niet in de hemel: omdat hij *zonden* heeft gedaan en omdat de *zonde* in hem woont. Bij de grote witte troon vinden we deze twee aspecten. Daar verschijnen eerst alle ongelovigen en wordt gezegd: ‘En de doden werden geoordeeld in overeenstemming met wat in de boeken geschreven was, naar hun werken’ (Openb. 20:12). Het gaat hier dus om hun schuld, om de zonden die ze *gedaan* hebben. Dat is de maatstaf voor het oordeel. Ze worden veroordeeld omdat ze gezondigd hebben. Maar dan wordt er ook over het boek van het leven gesproken (Openb. 20:12,15) en er wordt vastgesteld dat geen van deze ongelovigen in dat boek staat. Ze staan niet in het boek omdat ze de genade hebben geweigerd, die de Heere Jezus hun had aangeboden. Ze hebben geen boete gedaan, waarmee ze het leven weer verkregen zouden hebben. Ze bevinden zich nog in hun zondige natuur.

We hebben dus vergeving van onze schuld nodig, zodat we niet veroordeeld zullen worden. We hebben ook een nieuwe natuur nodig

om niet verloren te gaan. God heeft niet alleen op het eerste, maar ook op het tweede probleem een wonderlijk antwoord, want zoals door één mens de dood is gekomen, zo komt ook door één Mens de ‘rechtvaardiging ten leven’ tot stand (vs. 18).

Zonden en overtredingen

Om vers 12 duidelijk te maken, volgt nu een langer tussengedeelte (vs. 13-17), dat door de vertalers ter verduidelijking tussen haakjes gezet is. Het begint met de volgende woorden: ‘Want tot aan de wet was [er] zonde in de wereld’. Dus voordat er een wet was, die de zonde verbood, was de zonde in de wereld. Waar kun je dit aan herkennen? Omdat mensen *gestorven* zijn – en de dood is nu eenmaal het loon op de zonde. Hij ‘heerste van Adam tot aan Mozes’ (vs. 14). Maar de zonde die in dat tijdperk plaatsvond, werd niet toegerekend omdat er geen wet was (vs. 13). Een wet verandert het karakter van de zonde en verandert de zonde zogezegd in een overtreding. Overtreding bestaat niet als er nog geen wet is. Als een kind iets verkeers doet wat hem niet uitdrukkelijk verboden is, dan is het wel verkeerd maar heeft het kind geen ‘wet’ overtreden. Een overtreding wordt het pas als er een verbod is. God gaf de mensen voor de wetgeving op Sinaï al een geweten, dat tegen de zonde getuigde, maar nadat de wet was ingevoerd, kwam er een zogenaamde ‘rekenlijst’ tot stand – want dat is de betekenis van het woord ‘toerekenen’¹. Alle zonden zullen worden ‘opgesomd’ en ‘in een schuldboek worden gezet’.

Zonde wordt dus niet aangerekend zolang er geen wet is. Dat betekent natuurlijk niet dat er geen schuld aan kleeft of dat het niet verkeerd

¹ Dit mag niet worden verward met de ‘toerekening van de gerechtigheid’ (Rom. 4:23-24). Daar wordt een persoon (Abraham) op grond van zijn geloof in God rechtvaardig verklaard.

is: 'Want allen die zonder wet gezondigd hebben, zullen ook zonder wet verloren gaan; en allen die onder [de] wet gezondigd hebben, zullen door [de] wet geoordeeld worden' (Rom. 2:12). De mensen hebben voor de wet gezondigd en gaan daarom verloren, maar ze werden pas daarna *overtreders*: 'Want de wet werkt toorn; maar waar geen wet is, daar is ook geen overtreding' (Rom. 4:15). Zonde is dus een begrip dat meer omvat dan overtreding. Overtreding is er alleen als er wetten zijn, maar zonde is *alles* wat in het oog van God boos is.

(Wordt vervolgd).

Karl-Heinz Weber

De God van de dalen (2)

Het dal van de schaduw van de dood

'Al ging ik ook door een dal vol schaduw van de dood, ik zou geen kwaad vrezen, want U bent met mij; Uw stok en Uw staf, die vertroosten mij' (Ps. 23:4).

Ik wil nu een korte inleiding houden over het tweede dal, een dal dat in het Hebreeuws door een ander woord wordt omschreven, het Hinnomdal. Als iemand van jullie in het Midden-Oosten is geweest en in Petra is geweest, weet je precies waar ik het over heb. Dit is een type vallei met een bodemdoorsnede van slechts 4,5 tot 6 meter, misschien minder, maar waar de wanden, heel dicht bij elkaar, wel tot een hoogte van 2500 meter kunnen verrijzen, zodat op de bodem van dit dal de zon nauwelijks kan doordringen; het is een donker dal. Nu zijn er meerdere van dit soort dalen in de Judese uitlopers en als je de oude weg van Jeruzalem naar Jericho neemt, zie je enkele mooie voorbeelden hiervan.

Ik weet niet of je ooit nagedacht hebt over de situatie toen David voor Saul vluchtte, hoe dicht Saul soms bij David leek te komen, maar

toch heeft hij hem nooit ingehaald. David kende deze diepe valleien – het waren uitstekende plaatsen voor vluchtelingen, zoals het ook uitstekende plekken waren voor rovers. Het is ook een heel gevaarlijke plek voor schapen. In Bijbelse tijden werden op deze plek ook wolven, leeuwen en beren gevonden en ieder schaap dat zich in zo'n vallei bevond, liep groot gevaar.

Waar kan in deze Psalm bescherming gevonden worden? *'Want U bent met mij'*. Hier wenden de schapen hun ogen af van het gevaar en richten ze hun blik op de Herder, Wiens taak het is om af te rekenen met de tegenstanders en vijanden, de gevaarlijke wolven. Als schapen in gevaar zijn, zorgt de schaapherder voor hun veiligheid. Heb je ooit nagedacht over de woorden *'Uw stok en Uw staf die vertroosten mij'*? Die stok is zoiets als een knuppel van ruim een halve meter lang met een bolling aan het uiteinde, soms met een spijker erin, een afschuwe-lijk wapen tegen wilde beesten. Als je in handen bent van een Herder Die je zo lief heeft dat Hij bereid is Zijn leven voor je te geven, dan ben je veilig en die Herder is de Heere Jezus. Lieve vriend, met alle vertrouwen kunnen we het dal van de schaduw des doods binnengaan. In de eerste verzen van Psalm 23 spreekt David over de Herder – *'De HEERE is mijn Herder, mij ontbreekt niets'* – maar als hij verder gaat in vers 4 spreekt hij niet meer óver de Herder maar spreekt hij tégen de Herder – *'U bent met mij; Uw stok en Uw staf, die vertroosten mij'*. Sommigen brengen het dal van de schaduw des doods alleen in verband met momenten van overlijden, maar het lijkt mij eerder dat het onze hele weg vertegenwoordigt. Aan alles kleeft gevaar, maar veiligheid wordt bij Hem gevonden, de Herder, de God van het dal.

Het dal van Baka (het dal van de moerbeibomen / balsemstruiken)

'Welzalig de mens van wie de kracht in U is – in hun hart zijn de gebaande wegen. Gaan zij door het dorre dal van de moerbeibomen, dan maken zij God tot hun bron; ook zal de regen hen overvloedig bedekken' (Ps. 84:6-7).

Dit dal heeft me veel moeite gekost. Als je de beste Bijbelse kaart erop naslaat die er te vinden is, zul je zien dat je tegenover het dal van Baka bij deze ingang komt – ‘onbekende situatie’. Als je je onder Gods heiligen bevindt en je een beetje dichter bij de lasten komt die deze heiligen dragen, dan ontdek je dat, zoals in het dal van Baka, er veel plaatsen van rouw zijn, onbekende situaties. Als je je echtgenoot verliest aan een hartinfarct of bij een auto-ongeluk, of je vrouw of kind aan leukemie, kun je het gebied van rouw vaststellen, maar er zijn veel plaatsen van rouw onder Gods heiligen die niet bekend zijn. In een gezelschap zullen er heel wat beproevingen en lasten zijn waar niemand iets van afweet. Dat is de reden dat we het ook kort over het dal van Baka willen hebben.

Er worden veel tranen vergoten op deze aarde (dat is de betekenis van Baka, letterlijk ‘rouwklacht’ en ‘treuren’) als gevolg van nationale rampen en dergelijke, maar er wordt onder de heiligen ook veel getreurd, als ze al gevoelig zijn in deze eindtijd. Jeremia, bijvoorbeeld, beëindigde zijn dienst als ‘de treurende profeet van de volken’.

Laten we kort kijken naar het onderwerp tranen in de Bijbel². We lezen over tranen van berouw – Ezau zocht de zegen onder tranen (Hebr. 12:17), maar hij vond geen plaats voor berouw. Maleachi bedekte het altaar met tranen van berouw, vergeefse tranen (Mal. 2:13). Er bestaan echter ook betere tranen, zoals die van de vrouw in Lukas 7, tranen van berouw aan de gezegende voeten van de Heere Jezus, waarmee ze Zijn voeten waste. Maar laten we ook kijken naar de tranen van een dienaar: *‘Wie het zaad draagt en dat zaait, gaat al wenend zijn weg; maar hij zal zeker terugkomen met gejuich, en zijn schoven dragen’* (Ps. 126:6). Voelt het soms zwaar, als een lange weg zonder medelijden van de Heere Jezus? Dit geldt voor mij.

Eén van de kapiteins van generaal Booth van het Leger des Heils stuurde hem een bericht om te vertellen dat hij alles had geprobeerd

² Van harte aanbevolen: onze brochure ‘Ik heb uw tranen gezien’, door S. Fayard.

maar dat er geen reactie kwam vanuit de harde harten van de gemeente waar hij was. De generaal stuurde hem de boodschap terug: 'Probeer het met tranen'. Dat is een goede test voor ons allemaal.

Er bestaan ook andere tranen. Paulus huilde drie jaar lang dag en nacht terwijl hij de Heere diende in Efeze in alle nederigheid van geest (Hand. 20:31). Timotheüs was een man met een zuiver begrip over de onderlinge omgang van de heiligen. Waar leerde hij dat? Misschien van Paulus. Paulus verlangde naar de Efeziërs; hij schreef ook naar de Korinthiërs: *'Want in grote druk en benauwdheid van hart heb ik u geschreven onder veel tranen'* (2 Kor. 2:4). Voel je je hard en onverschillig en vermindert je genegenheid voor de heiligen? Dit herken ik. Maar dat weerhoudt ons er niet van om op zijn minst de kenmerken van anderen te bewonderen. Van wie leerden ze dit? **Dit leerden ze van de Heere Jezus Christus.** Toen Hij in Jeruzalem kwam, treurde Hij luid hoorbaar over haar. Daarna huilde Hij in Johannes 11 in stilte, diep geroerd, een uniek woord in het originele Grieks. De Heere heeft onder tranen gebeden (Hebr. 5:7). Dit is de God van de dalen. Dit is Degene Die we liefhebben. 'Mijn verdriet ligt te diep voor menselijke sympathie', zei Lady Powerscourt. Dankzij God hebben we Iemand Die dicht bij ons is en zelfs als onze broeders of onze naasten en geliefden ons niet begrijpen, is er Iemand Die Zich erover verheugt om bij je te komen. Juist in deze omstandigheden leren we hoe kostbaar deze Man van smarten is.

Tegen deze achtergrond leren we Psalm 84 waarderen. *'Welzalig de mens van wie de kracht in U is'*. Zo is de natuurlijke mens niet; het is de geloofsman, de mens Gods die zijn bronnen in een andere wereld heeft. Hij kent zijn God. De mens had uiteraard kennis van de beperkingen in het Oude Testament, desondanks kon hij zeggen: *'Want God, de HEERE, is een zon en een schild, de HEERE zal genade en eer geven, Hij zal het goede niet onthouden aan hen die in oprechtheid hun weg gaan'* (vs. 12). Hij weet wat zijn doel is – *'Hoe lieflijk*

zijn Uw woningen' (vs. 2), *'Welzalig zijn zij die in Uw huis wonen'* (vs. 5) – hij wil, hij verlangt om daar te zijn, maar tegelijkertijd lezen we: *'Welzalig de mens van wie de kracht in U is – in hun hart zijn de gebaande wegen'* (vs. 6). Hij realiseert zich dat zijn weg door verschillende omstandigheden gaat voor de vorming van zijn ziel. Hij begrijpt dit en accepteert het. Dat is een zware beproeving. Beginnen we tegen verdriet te schoppen, beginnen we te slaan – velen doen dit – of worden we gevormd? Deze man werd geoefend en terwijl hij door het dal van balsemstruiken trekt, vindt hij een bron; hij vindt verkwikking bij de God van de dalen. Maar dat is niet het einde: *'ook zal de regen hen overvloedig bedekken'*.

Er is vorming, er wordt iets vrijgemaakt voor Gods hele Gemeente. In 2 Korinthe 1:4 zegt de apostel Paulus dat hij door een heleboel moeilijkheden ging. Waarom? Dit was zodat hij in staat zou zijn om al de heiligen, die door allerlei verdrukkingen gaan, te troosten met de vertroosting waarmee hij zelf door God getroost was. Het is enorm bemoedigend om bij Gods familie te horen en als we God onder alle omstandigheden hebben ervaren, dan komt de goede uitwerking en de winst ervan beschikbaar voor heel Gods Gemeente. Hij is de God van het dal.

(Wordt vervolgd).

D.W. Paterson

Zeven dagen ongezuurde broden

'Zeven dagen lang moeten er ongezuurde broden gegeten worden. Wat gezuurd is, mag bij u niet gezien worden' (Ex. 13:7).

Na het Pascha moesten de Israëlieten zeven dagen lang met vreugde het feest van de ongezuurde broden vieren. Dit feest volgde onmiddellijk op het Pascha en ontleent daar zijn bijzondere betekenis aan.

De apostel Paulus heeft ons dit uitgelegd. Hij zegt: ‘Ons pascha, Christus, is geslacht. Laten wij daarom feestvieren, niet met oud zuurdeeg, ook niet met zuurdeeg van slechtheid en boosheid, maar met ongezuurd brood van oprechtheid en waarheid’ (1 Kor. 5:7-8). Dat wil zeggen: op het moment dat wij verlost zijn, maakt God aanspraak op ons en Hij verlangt van ons dat wij op Zijn aanspraken reageren met een heilig leven – afzondering van het kwaad en afzondering tot Hemzelf.

Het feest duurde zeven dagen; dat is een volmaakte periode en typeert de periode van ons leven. Zo zijn zowel in het Oude als in het Nieuwe Testament al Gods aanspraken op Zijn kinderen gebaseerd op verlossing. ‘Weet u niet ... dat u niet van uzelf bent? Want u bent voor een prijs gekocht’ (1 Kor. 6:19-20). **Dit leert ons de steeds herhaalde, eensluidende les: omdat Hij heilig is, moeten ook wij heilig zijn.** Er mag geen zuurdeeg gezien worden in ons huis, maar we moeten voortdurend het feest vieren met ongezuurde broden van oprechtheid en waarheid.

Als de genade tentoongesteld is in onze verlossing, moet de genade ook werkzaam zijn in de harten van de verlostten. Als God ons uit de wereld roept, moeten wij er niet naar terugkeren en er ons thuis weer zoeken. Als wij door Zijn genade zijn gewassen in het kostbare bloed van Christus, ziet Hij er beslist op toe dat wij onze kleding onbezoedeld houden. Als wij ons verheugen in de tekenen van onze verlossing, als wij ons erin verheugen gevonden te worden aan de tafel van de Heere, ons te verlustigen in de tekenen van Zijn lichaam en Zijn bloed, laten wij ons er dan ook in verheugen om het feest van de ongezuurde broden te vieren als een gedachtenis aan Hem Die ons heeft verlost.

E. Dennett

Het bloed, de dood en het kruis van Christus

In de hele Bijbel staan het lijden van Christus en de heerlijkheden die volgen, centraal. Er is niets wat ons hart zo kan verheugen, ondanks de beproevingen en omstandigheden die we op onze weg op aarde tegenkomen. Mogen de volgende gedachten over Zijn bloed, Zijn dood en Zijn kruis onze harten verwarmen en ervoor zorgen dat ze brandende zijn voor Hem.

Het bloed van Christus

‘En als u Hem als Vader aanroept ... U weet immers, dat u van uw onvruchtbare, door de vaders overgeleverde wandel niet verlost bent door vergankelijke dingen, zilver of goud, maar door het kostbare bloed van Christus, als van een onberispelijk en onbevlekt Lam’ (1 Petr. 1:17-19).

De apostel Petrus benadrukt de grote prijs van onze verlossing. Hij vergelijkt het bloed van Christus met dingen die in de wereld van grote waarde zijn, zoals zilver en goud, en noemt ze ‘vergankelijk’. Psalm 49 bevestigt dit: ‘Zij vertrouwen op hun vermogen en beroemen zich op hun grote rijkdom. Niemand van hen kan zijn broeder metterdaad verlossen’ (vs. 7-8a). De verlossing van onze zielen is te kostbaar. Alleen God kon de losprijs betalen en Hij heeft dat gedaan door Zijn eigen veelgeliefde Zoon te geven.

Deze vergelijkingen helpen ons om de oneindige waarde te begrijpen en te waarderen van wat Christus voor ons tot stand heeft gebracht door Zijn bloed te storten aan het kruis. In Hebreeën lezen we: ‘zonder bloedstorting is er geen vergeving’ (Hebr. 9:22). **Niets anders kon onze schuld betalen dan het bloed van onze Heere Jezus Christus.** Het is zoals een evangelist uit de VS het beschreef in zijn

lied: 'Wij bezaten een schuld die we niet konden betalen; Hij betaalde de schuld die Hij niet bezat'.

Wij kunnen ons afvragen wat de Heere Jezus ertoe bewoog om vastberaden voort te gaan naar Jeruzalem, terwijl Hij wist wat Hem daar allemaal te wachten stond. De Heere Jezus Zelf geeft ons het antwoord: 'Zie, Ik kom om Uw wil te doen' (Hebr. 10:9). Het was Zijn vreugde om de wil van Zijn Vader te doen en het werk te volbrengen. 'Want door één offerande heeft Hij voor altijd hen volmaakt, die geheiligd worden' (Hebr. 10:14). **Hij verdroeg het kruis vanwege de liefde voor Zijn Vader en voor allen die hun vertrouwen op Hem stellen:** 'zoals ook Christus ons heeft liefgehad en Zichzelf voor ons heeft overgegeven als een offergave en een slachtoffer, tot een welriekende geur voor God' (Ef. 5:2).

God heeft deze nederige Man van Nazareth verhoogd en Hem Heere en Christus genoemd. Nu zit Hij aan de rechterhand van de Majesteit in de hoge. Allen die verlost zijn door Zijn kostbare bloed, worden aangenomen in de Geliefde, overeenstemmend met Gods eeuwige voornemen (Ef. 1:3-6).

De dood van Christus

'En uiterlijk een mens bevonden, heeft Hij Zichzelf vernederd en is gehoorzaam geworden tot de dood, ja, tot de dood van het kruis' (Fil. 2:8).

We leven in een wereld waar de dood heerst als koning van de angst. In de kranten staan overlijdensberichten en het maakt niet uit waarheen we ook reizen, we zullen altijd begraafplaatsen tegenkomen. Niemand kan hieraan ontsnappen. Ongehoorzaamheid heeft ons de straf van de dood en het oordeel gebracht. Die straf blijft bestaan omdat ongeloof bewust Gods oplossing afwijst. 'En zoals het de mensen beschikt is éénmaal te sterven en daarna het oordeel' (Hebr. 9:27).

Wat houdt die oplossing dan in? Het is de genade van God die ons redding heeft gebracht en verschenen is aan alle mensen (Titus 2:11). De wet die via Mozes gegeven werd, hield in dat er iets gebracht moest worden om door God aangenomen te worden. Echter, wij zijn hulpeloos, zonder kracht en kunnen een heilig God niets goeds aanbieden. Gods oplossing is te vinden in Zijn Zoon, de Heere Jezus Christus; Hij ‘heeft Zichzelf vernederd en is gehoorzaam geworden tot de dood’.

We moeten aandachtig naar deze woorden luisteren. ‘Want zoals door de ongehoorzaamheid van de éne mens de velen tot zondaars gesteld zijn, zo zullen ook door de gehoorzaamheid van de Ene de velen tot rechtvaardigen gesteld worden’ (Rom. 5:19). De dood is over ons allen gekomen door de ongehoorzaamheid van één mens – Adam. **Maar de Heere uit de hemel, de zondeloze Mens, kwam naar deze aarde in gehoorzaamheid, om Gods wil te doen, ook al hield dit de dood in – de dood aan het kruis.** Daar droeg Hij in Zijn eigen lichaam de straf voor de zonde, die wij verdiend hadden. Christus’ gehoorzaamheid bracht Hem naar deze aarde, waar zonde en ongehoorzaamheid ons gevangenhielden.

Dat is genade! Dat is de soevereine genade die door Jezus Christus tot ons is gekomen – Degene Die in de schoot van de Vader is (Joh. 1:18). Hij kwam naar deze aarde om te sterven, opdat we door Zijn sterven in zouden gaan in de vreugde van de hemel. ‘Want u kent de genade van onze Heere Jezus Christus, dat Hij, terwijl Hij rijk was, ter wille van u arm is geworden, opdat u door Zijn armoede rijk zou worden’ (2 Kor. 8:9).

Het kruis van Christus

‘Maar van mij zij het verre te roemen dan alleen in het kruis van onze Heere Jezus Christus, door Wie voor mij de wereld gekruisigd is, en ik voor de wereld’ (Gal. 6:14).

In het begin van de Galatenbrief stelt de apostel Paulus vast dat het Evangelie dat hij verkondigt, niet via een mens ontvangen of geleerd is, maar verkregen is door de openbaring van Jezus Christus, Die Zichzelf gaf voor onze zonden om ons te verlossen uit onze tegenwoordige boze eeuw (Gal. 1:4,12). Door dit Evangelie zijn wij geroepen en apart gezet van de grondbeginselen en praktijken van deze wereld.

De kruisdood is een extreem pijnlijke en wrede methode om de doodstraf uit te voeren. Die vorm van doodstraf werd door de Romeinen gebruikt, niet voor gewone burgers, maar alleen voor hen die beschouwd werden als uitschot van de samenleving of als zware criminelen. De heersers van deze wereld kruisigden de Heere der heerlijkheden; ze nagelden Hem aan het kruis. Pilatus liet boven het kruis schrijven: ‘Jezus de Nazaréner, de Koning der Joden’ (Joh. 19:19), terwijl Herodes en zijn soldaten Hem op de meest wrede en vernederende manier behandelden. Er staat geschreven: ‘Vervloekt is ieder die aan het hout hangt’ (Gal. 3:13). De Heere Jezus onderging geheel vrijwillig deze behandeling – Hij Die de Schepper en Verlosser is.

Niets kan vergeleken worden met het kruis van Christus. Het heeft de diepte van Zijn liefde laten zien. Ook heeft het het ware karakter van deze wereld blootgelegd, in al haar haat tegen Christus en tegen hen die Hem toebehoren. Paulus identificeert zich met Hem als ‘met Christus gekruisigd’ (Gal. 2:20). De wereld vond niets aantrekkelijks in Christus of in Paulus en Paulus vond niets van waarde in deze wereld. Hoe is dat bij ons?

Jake Redekop

Kinderen in de samenkomsten?

Kinderen meenemen naar Christelijke samenkomsten? Dat kan toch pas als ze keurig stil kunnen zitten en geen enkel geluid maken?

Hoe moeten we goed omgaan met dit soort eigen gedachten of reacties van anderen?

Het voorbeeld in het Oude Testament

‘Heel Juda stond voor het aangezicht van de HEERE, ook hun kleine kinderen, hun vrouwen en hun zonen. Toen kwam de Geest van de HEERE in het midden van de gemeente op Jahaziël ... en hij zei: Sla er acht op, heel Juda, inwoners van Jeruzalem, en u, koning Josafat! Zo zegt de HEERE tegen u: ...’ (2 Kron. 20:13-15).

De volgende vraag wordt vaak gesteld: ‘Wanneer moeten ouders kinderen mee gaan nemen naar de Christelijke samenkomst?’ Mijn antwoord daarop luidt: ‘Begin daar onmiddellijk mee!’ Eigenlijk zou je verwachten dat kinderen daar samen met hun ouders zijn. Het is natuurlijk duidelijk dat als de ouders de samenkomsten niet regelmatig bezoeken, hun kinderen daar ook weinig waarde aan zullen hechten.

Een mooi beeld

Het is inderdaad mooi om te zien als vader, moeder, opgroeiende kinderen en zelfs de baby in hun armen allemaal in de samenkomst aanwezig zijn. We weten allemaal dat er momenten zijn dat de kinderen ziek zijn of dat er andere belemmeringen zijn. Maar ik spreek over dat wat begerenswaardig is, wat het streven moet zijn.

Sommige kinderen leren heel snel om stil te zitten. Anderen hebben daar wat meer moeite mee. Hier hebben de ouders veel wijsheid en geduld nodig om onvermoeid door te gaan, tot de kinderen geleerd hebben hoe ze zich moeten gedragen. Maar hiervoor is ook geduld en begrip *van de anderen* nodig! Normaal gesproken is dit bij elk kind iets wat van korte duur is. Maar natuurlijk: als het kind eens te veel geluid maakt is het beter dat de ouders eruit gaan met het kind. Maar: ouders, geef niet op!

Ach, er is zoveel te doen...

De verleiding is groot dat we de kinderen toestaan om thuis te blijven van de samenkomsten op de zondag of door de week omdat ze bijvoorbeeld huiswerk moeten maken of moeten leren voor tentamens of examens. We moedigen ouders daarom aan om, in dergelijke gevallen, niet te lang na de samenkomst met de broeders en zusters te blijven praten maar snel naar huis te gaan, zodat de kinderen hun dingen nog in orde kunnen maken. Het beste is natuurlijk dat het huiswerk voor de samenkomst klaar is!

De zegen van de Heere

Dat de Heere de ouders bemoedigt om trouw hun kinderen mee te nemen naar de Christelijke samenkomst. Daaruit vloeit veel zegen voort, zowel voor de ouders als voor de kinderen!

Bibelpraxis.de

Uit de mond van kleine
kinderen en zuigelingen hebt U
Zich lof bereid

Matthäus 21:16

Een Paasoverdenking³

Een uniek portret van de lijdende Christus

We kunnen er niet omheen: de uitgebreide beschrijving van Jesaja 53 past slechts bij één Persoon in de hele menselijke geschiedenis: de Heere Jezus, de Man van Golgotha. De volgende reeks feiten kan onmogelijk op iemand anders van toepassing zijn:

1. Hij kwam in volledige nederigheid, zonder ‘gestalte of glorie’ (vs. 2).
2. Hij werd ‘veracht, de onwaardigste onder de mensen’ (vs. 3).
3. ‘Onze ziekten [lett. pijn, smarten] heeft Hij op Zich genomen, ons leed heeft Hij gedragen’ (vs. 4).
4. Zijn plaatsvervangende lijden bracht genezing voor onze zonden (vs. 5).
5. Toen Hij leed, legde God onze schuld op Hem (vs. 6).
6. Hij onderwierp Zich volledig en gewillig, zoals een lam naar de slachting wordt geleid (vs. 7).
7. Hij stierf alsof Hij een misdadiger was, afgesneden uit het land van de levenden (vs. 8).
8. Toch was Hij totaal onschuldig (vs. 8-9).
9. Hij zou weer leven na Zijn dood en een nageslacht hebben dat zo dicht met Hem verbonden is dat het Zijn familie vormt (vs. 10).
10. Zijn nageslacht zou uit Zijn lijden voortkomen en Hij zal erdoor verzadigd worden (vs. 11).

Is het mogelijk de gelijkenis te missen? Is het mogelijk om, terwijl de ene na de andere eigenschap wordt toegevoegd, een andere naam onder dit portret te zetten dan deze: Jezus van Nazareth? En als we bedenken dat dit portret minstens 500 jaar voordat Christus kwam, is opgetekend en van al deze eigenschappen is voorzien, wat zullen wij dan zeggen? Welke geest had deze lijdende Persoon kunnen schetsen

³ Dit artikel, geschreven door John Urquhart, een Schotse prediker, leraar en Bijbelverdediger, is een ingekorte versie van een artikel dat is verschenen in het Britse Scripture Truth Magazine (dec. 1932).

en wie had Zijn toestand kunnen beschrijven en Zijn verhaal kunnen vertellen, een verhaal waar niemand anders voor of na die tijd aan beantwoordt? Is dit een wonder of niet? Wie heeft de toekomst gelezen in dit geval en ons deze beschrijving van de grote Zondedragers gegeven? Maar er staat een nog groter wonder in de openingswoorden van vers 9: 'Men heeft Zijn graf bij de goddelozen gesteld, en Hij is bij de rijke in Zijn dood geweest' (de Duitse Elberfelder heeft hier: 'maar [Hij is] bij een rijke [geweest] in Zijn dood' ('dood' is in het Hebreeuws een meervoudsvorm en drukt het buitengewoon pijnlijke van deze dood uit). Deze woorden hebben commentatoren problemen opgeleverd en critici hebben voorgesteld om de tekst te wijzigen en de woorden 'graf' en 'dood' in hun logische volgorde te zetten.

Volgens de Romeinse wetten moest het lichaam van een gekruisigde aan het kruis blijven hangen totdat het verdwenen zou zijn door blootstelling aan de elementen. Maar in Judea was een wijziging aangebracht omdat in de wet van Mozes uitdrukkelijk werd gesteld dat het lichaam van een misdadiger niet meer getoond mocht worden na zonsondergang. In dit bijzondere geval kondigde de zonsondergang het Pascha aan en dus een Sabbat, 'een grote dag'. Die mocht niet ontheiligd worden. Daardoor moesten de Romeinse functionarissen voorbereidingen treffen voor zowel de begrafenis als de terechtstelling van onze Heere en de twee misdadigers. Er moesten zowel drie graven als drie kruisen zijn, in de buurt van de plek van de terechtstelling.

In welke ordening moesten deze geplande begrafenis nu plaatsvinden? Onze Heere werd gekruisigd te midden van de twee dieven, dus het was ongetwijfeld zo geregeld dat Hij ook tussen deze twee dieven begraven zou worden. 'Men heeft Zijn graf bij de goddelozen gesteld'. Maar zo had God het niet bestemd! En wat gebeurde er? Een gedachte kwam op in het hart van iemand die tot nu toe in het geheim een discipel was geweest, maar die in deze laatste dagen, toen iedereen de Nazarener in de steek liet, niet bang was om zich bekend te maken. Deze man, een raadsheer genaamd Jozef van Arimathea,

‘waagde het naar Pilatus te gaan en het lichaam van Jezus te vragen’ (Mark. 15:43). Het was een grote gunst en de Joodse raadsheer wist dat. Maar hij kreeg toestemming en het lichaam werd overgegeven aan Jozef.

Hij had een nieuw graf klaar, ongetwijfeld bestemd voor hemzelf, en het was mooi gemaakt en gedecoreerd. Daarin werd met eerbied het lichaam van de Verlosser gelegd, behandeld met rijke en geurige zalf. Dat is wat er in de Evangelien staat. Maar dit alles werd al 500 jaar eerder geschreven op de profetische bladzijden van Jesaja 53! ‘Men heeft Zijn graf bij de goddelozen gesteld, maar Hij is bij de rijke in Zijn dood geweest’.

Laten we nu nog eens een ander punt nader bekijken. Deze woorden vormen een keerpunt in het gedeelte. Tot en met de woorden ‘Men heeft Zijn graf bij de goddelozen gesteld’, is het een verhaal van diepe vernedering. Maar dat verandert met de volgende woorden: ‘Hij is bij de rijke in Zijn dood geweest’. Als Hij werkelijk dood is en de hele schuld is betaald en er volledige verzoening heeft plaatsgevonden, verandert het verhaal ineens. Het vers gaat verder met de woorden: ‘omdat Hij geen onrecht gedaan heeft en geen bedrog in Zijn mond geweest is’. Er wordt ook nog herhaald dat Hij daar slechts ‘tot een schuldoffer *gesteld* was’.

Vanaf dit punt is het allemaal schitterende glorie en opperste overwinning. Wie was het Die op het moment van de begrafenis bepaalde dat de vernedering voorbij was en de verheerlijking kon beginnen? Wie had er in een ver verleden al gesproken dat hoewel ‘Zijn graf bij de goddelozen gesteld was’, het lichaam van de Verlosser daar nooit in zou liggen? Als wij openstaan voor een louter natuurlijke verklaring, zouden we kunnen geloven dat dit boek een vervalsing is, zoals critici beweren die de wereld daarvan willen overtuigen. Maar ons verstand en onze ervaring, ons hart en ons geweten vragen van ons dat wij het ontvangen als het Woord van de levende God.

John Urquhart

De tijdslimiet van een evangelist

Nog maar een korte tijd en onze tegenwoordige mogelijkheden zullen vertroostende overdenkingen of spijtige herinneringen zijn.

Nog maar een korte tijd en de duizenden die wij nu kunnen bereiken, zullen buiten het bereik van de blijde boodschap zijn.

Nog maar een korte tijd en in de tegenwoordigheid van 'de Heere van de oogst' zullen we ieder van de Zijnen ontmoeten, hen die wij werkelijk gediend hebben, maar ook hen die wij hadden kunnen dienen maar niet gediend hebben.

Nog maar een korte tijd en 'Hij Die komt, zal komen en niet uitblijven' (Hebr. 10:37).

Moge tot dat ogenblik Zijn Naam ons onderwerp zijn, Zijn tegenwoordigheid onze troost, Zijn leiding onze wijsheid, Zijn kracht onze sterkte en Zijn vreugdevolle 'goed gedaan, goede en trouwe dienaar' onze heerlijke verwachting.

Laat ons denken aan Zijn gezegende voorbeeld: 'Ik moet werken de werken van Hem Die Mij gezonden heeft, zolang het dag is; de nacht komt wanneer niemand werken kan' (Joh. 9:4).

George Cutting

Hoe geduldig is God! Hij liet meer tijd vergaan voordat Hij Jericho vernietigde dan Hij nodig had om de wereld te scheppen.

naar Thomas Watson

De natiën zullen zich verblijden

‘God zij ons genadig en zegene ons ... Dan zal men op de aarde Uw weg kennen, onder alle heidenvolken Uw heil. De natiën zullen zich verblijden en juichen, omdat U de volken rechtvaardig zult oordelen; de natiën op de aarde zult U leiden’ (Ps. 67:2-3,5).

Hoe heerlijk wáár is het dat de aarde vol zal zijn van de kennis van de Heere, zoals het water de bodem van de zee bedekt (Jes. 11:9). Maar hoe wordt deze grootse en heerlijke uitkomst bereikt? Is het de bedoeling van God om de Gemeente te gebruiken als Zijn instrument? Volgens de Bijbel niet! In dit gedeelte zien we dat het zal gebeuren wanneer God Israël genadig zal zijn – wanneer Hij Zijn aangezicht over hen doet lichten. Dan, en niet eerder, zal Zijn weg gekend worden op de aarde, onder alle heidenvolken Zijn heil. Het is door Israël en niet door de Gemeente dat God uiteindelijk de natiën zal zegenen.

Het ‘ons’ in deze Psalm verwijst naar Israël. Zoals wij weten, is Israël het grote thema van de Psalmen, de Profeten en het hele Oude Testament. Er is geen woord in te vinden over de Gemeente, alleen symbolen en voorafschaduwingen waarin we, nu we het Nieuwe Testament hebben, de Gemeente herkennen. Maar de leer van de Gemeente bleef een mysterie totdat de apostel Paulus, aan wie het volledig was geopenbaard, dit onthulde dat verborgen was in God.

God had Abraham beloofd: ‘Ik zal uw nageslacht zo talrijk maken als de sterren aan de hemel ... In uw nageslacht zullen alle volken van de aarde gezegend worden’ (Gen. 26:4). Het is Gods eeuwige doel dat het nageslacht van Abraham, Zijn vriend, uiteindelijk een prominente positie zal innemen op de aarde en dat de natiën in en door hen heen gezegend zullen worden. De zegen van de volken, hun bekering, is door Israël en niet door de Gemeente.

C.H. Mackintosh

De eindtijd

Vraag: Wilt u een beschrijving geven van de algemene situatie in de eindtijd?

Antwoord: De Joden zullen worden teruggebracht naar hun eigen land door de vriendelijke zorgen van een zeemacht, die zich tot dan toe niet (tenminste niet actief) met joodse aangelegenheden heeft ingelaten (Jes. 18). Teruggekeerd in ongeloof zullen ze hun verwoeste tempel en stad opbouwen, offers brengen en hun feesten en sabbatten in acht nemen zoals vroeger.

De antichrist zal worden aangenomen als koning door de massa van het volk en in het land regeren, terwijl hij de macht uitoefent met behulp van Rome, want om zich te beschermen tegen de invallen van de koning van het noorden zullen de leiders van Juda een verbond sluiten met het hoofd van het herstelde Romeinse rijk, dat dan uit tien koninkrijken zal bestaan, voor 'een week', een jaarweek van zeven jaar (Dan. 9:27).

Hierbij zal hij toestemmen hen in hun godsdienstige voorrechten te beschermen en ook tegen de felle en wrede aanvallen van hun noordelijke vijand. Maar ondanks hun overeenkomst valt de koning van Syrië het land binnen en hij brengt de burgerlijke en godsdienstige leiders om, neemt Jeruzalem in – of in ieder geval de helft ervan – en begaat verschrikkelijke wredeheden aan de inwoners.

Na drieënhalf jaar, 'in de helft van de week' (Dan. 9:27), verbreekt de Romeinse vorst, geholpen door de antichrist, het verbond van zeven jaar en hij probeert het volk de afgodendienst op te leggen. 'De verwoestende gruwel' wordt in een opvallend gedeelte van de tempel opgericht, dat wil zeggen een bepaalde afgod wordt geplaatst in een zichtbare ruimte in het heiligdom.

Dit zal voor de vrome Joden het teken zijn om te vluchten, zoals onze Heere al lang geleden voorzegt heeft (Matth. 24:15; verg. met Dan. 12:11). Zij die weigeren satan en zijn werktuigen, het beest van Openbaring 13:1-8 en de mens van de zonde (2 Thess. 2:3) in deze vreselijke tijd te aanbidden, zullen óf moeten vluchten óf de marteldood moeten sterven.

De hele macht van het rijk zal worden losgelaten tegen de heilige getuigen en martelaren. Drieënhalf jaar lang zal er dan een verschrikkelijke tijd van verdrukking zijn, zoals er nooit geweest is en ook niet weer zijn zal.

De beproevingen, de angsten, de gebeden en de belijdenissen van het Godvrezende overblijfsel van Juda in die tijd vinden we in de Psalmen uitvoerig beschreven. De zonden van het volk, vanaf de verlossing uit Egypte, tijdens hun hele geschiedenis als volk, zullen in die tijd allemaal erkend en beleden worden. Het breken van de wet, het verwerpen van de regering van God, hun verschrikkelijke afgodendienst, de kruisiging van de Messias, de aanname van de valse messias, het zal allemaal beleden worden.

Een derde deel van het volk (Zach. 13:8-9) zal bekeerd worden en zal de Heere als een geslacht toegerekend worden (Ps. 22:30, vertaling J.N.D.). Zij zullen de kern vormen van het gelukkige volk in de rust en de heerlijkheid van het duizendjarige rijk. De tien stammen zullen naar het land terugkeren en met Juda verenigd worden nadat de Heere gekomen is. De profeten Ezechiël, Jesaja, Daniël en Zacharia zetten deze interessante gebeurtenissen en bijzonderheden uitvoerig uiteen.

Walter Scott

**Ook in de toekomstige gebeurtenissen op aarde
zal Christus worden grootgemaakt!**

Een lam zonder enig gebrek

Lessen uit het Pascha in Egypte (Exodus 12)

door Ernst-August Bremicker

‘Wij wensen Jezus te zien’ (Joh. 12:21).

Met deze wens kwamen mensen op een dag naar Filippus. De schrijver van

de Brief aan de Hebreëen spoort ons aan om voortdurend te kijken naar de Heere Jezus, de overste Leidsman en Voleinder van het geloof, Die om de vreugde die voor Hem lag, het kruis heeft verdragen.

Over dit kruis en over Christus’ kruiswerk gaat dit hartverwarmende boekje. Want het Pascha spreekt vooral over de Persoon van de Heere Jezus Zelf: ‘Ook ons Pascha, Christus, is geslacht’ (1 Kor. 5:7).

De auteur wil graag dat dit boekje elke lezer helpt om Gods aanwijzingen uit Exodus 12 beter te begrijpen; maar hij wil vooral dat we allemaal diep onder de indruk komen van Hem Die voor ons het Lam van God is geworden. De overdenking van het ware Lam van God zal zeker aanbidding oproepen in de harten van Zijn verlostent!

Bestelcode 5979

brochure, 84 pag.

Prijs: 7,50

Nadenkertje

Maak u gereed om uw God te ontmoeten!

Lang geleden leefde in een kleine stad in Engeland een zekere William Rivers. Hij leefde voor het vaderland weg en hield geen rekening met God of gebod. Op een dag was hij bij de bezichtiging van een huis aanwezig. Toen hij op de zolderkamer was, zag hij dat iemand op het raam had geschreven: 'Maak u gereed om uw God te ontmoeten'.

Als door een slang gebeten kromp hij in elkaar en hij verliet geschrokken de zolderkamer, waar iemand zo machtig tot hem had gesproken. Vol onrust ging hij naar huis. Deze zin had als een pijl uit Gods koker zijn hart getroffen en liet hem niet meer los.

Na een paar weken van grote zielennoed las hij dat de bekende prediker Spurgeon het Evangelie zou komen verkondigen in de streek waar hij woonde. Op de bewuste dag ging hij er te paard heen en reed zestien Engelse mijlen om Spurgeon te horen. Spurgeon sprak juist op die avond over de Bijbeltekst: **'Kom naar Mij toe, allen die vermoeid en belast zijn, en Ik zal u rust geven'**. De prediker zei: 'Misschien is hier iemand die onder zijn schuld gebukt gaat en die naar vergeving en vrede met God verlangt. Keer u tot de Heere Jezus. Geloof dat Hij voor uw zonden en schuld aan het kruis wilde sterven. Zijn bloed reinigt van alle zonde'.

Diezelfde avond vond William Rivers vrede met God. Hij kon nu zijn God ontmoeten.